

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Decimasexta. Pro complemento huius tractationis examinatur sententia eorum qui dicunt B. Virginem ita caruisse peccato originalli, vt nec in se, nec in primo Parente contraxerit debitum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

Beata Catharina Senensis à Magistro, & Confessoris Ordinis Prædicatorum frequenter instructur, mirum non est illorum sententiæ adheuisse, & interrogatam respondisse, Beatam Virginem fuisse conceptam in peccato originali, non tamen id tradebat tanquam reuelationem, sed audientes existimauerunt illam verè esse talem. hoc autem iudicare de reuelatione Sanctæ Catharinæ Senensis, non verò de reuelatione contraria facta Sanctæ Brigittæ, conformius esse rationi, vel illa vna ratio neuosè satis comprobatur, quod reuelationes Sanctæ Brigittæ sunt auctoritate Concilij Constantiensis, & Summorum Pontificum constabilitæ, & approbatæ, vnde non modicam fidem mutant; hac autem auctoritate, & approbatione caret illa, quæ dicitur facta reuelatio Sanctæ Catherinæ Senensis: igitur cum controuertitur de contrariis reuelationibus quænam illarum sit vera reuelatio, cum vtræque simul vera esse nequeat, illa certè censenda est vera, quæ à Concilio, & Pontificibus est approbata, non quæ hac approbatione caret.

HOMILIA XVI. SCHOLASTICA.

Pro complemento huius tractationis examinatur sententia eorum, qui dicunt B. Virginem, ita caruisse peccato originali, vt nec in se, nec in primo Parente contraxerit debitum incurrendi illud, Homilia vltima Scholastica.

Referuntur Doctores, & rationes probantes Virginem nullo modo contraxisse debitum incurrendi peccatum originale. §. 1.

ON NVLLOS graues Doctores, & partim ex illustrissima Prædicatorum familia reperio defendentes B. Virginem nò solum in se, sed neque in Adam villo modo peccasse, nihilque id obflare quo minus verè, & propriè redempta fuerit per Christum; ita expressè Catherinus lib. de peccato originali cap. vltimo, & lib. de Conceptione ad Synodum Tridentinam cap. 1. & super illud Pauli, omnes in Adam peccauerunt. Galatinus lib. 7. de Archanis Catholicæ veritatis cap. 10. Bollandus in tractat. de Conceptione, qui extat Romæ in Bibliotheca S. Petri montis Aurei, & ratione probari potest eorum sententia.

Primo quia ad hoc, vt quis dicatur peccauisse in Adam, non sufficit contentum fuisse in illo, tanquam in principio, & capite naturali; sed quod fuerit in eo, vti in principio, & capite morali, ita vt in pacto Dei cum Adamo de contrahendo peccato à posteris eius ipso peccante non fuisset ille conceptus, at Beata Virgo fuit per merita Christi à Deo præuisa, excepta in illo pacto alios omnes comprehendens, ergo neque in se, neque in Adam peccauit: maior cum consequentia, est euidens, & minor quantum ad possibilitatem à nullo Catholico negari potest, quia legislator, qui nulla necessitate coactus, sed ex mera sua voluntate libera legem vniuersalem instituit, potest pro libito excipere quemcumque voluerit à tali lege, sed Deus prædictam legem condidit, ex mera, & libera voluntate sua; Ergo potuit excipere Beatam Virginem ab illa; quod verò de facto ita fecerit, satis id persuadet quod deceat maximè dignitatem Matris Dei: Nam sic est liberior & omninò magis aliena, & elongata ab omni labe peccati: Et quia secundum D. Anselmum supra citatum, tanta est puritas Virginis vt sub Deo maior nequeat intelligi, sed prædictus modus puritatis

per prædictam elongationem est possibili, & intelligibilis: Ergo iuxta sententiam D. Anselmi debet tribui Virgini.

Secundo quia ea ratione dicunt aduersarij necessarium fuisse Virginem in Adam peccasse, quia alias redemptione nõ indiguisset, ac Deo excipiente Virginem in prædicto pacto ab obligatione incurrendi peccatum originale, per merita præcursi Christi Domini, excellentiori modo redimitur ab illo ad eum modum, quo si quis cum venditur mulier aliqua in seruum, excipit in contractu primum filium, ne seruus nascatur: certè talis filius excellentiori modo dicitur redemptus & liberatus ab eo, qui illi sic excipit, quam si postquam captiuus extitisset libertate donaretur.

Concil. Trid.

Tertio, quia Concilium Triden sess 5, post traditam totam doctrinam de peccato originali in fine declarat, non esse mentis luc in illa Virgine nõ prehendere, ergo non erroneum à tota illa doctrina virginem excipere, & tamen inter alia, ibi docuerat Concilium omnes peccasse in Adamo, igitur propter timorem alicuius erroris non est, cur cogamur dicere virginem in Adam peccasse, sed quod peccatum foret, nisi ex speciali gratia Dei præseruaretur, & exciperetur à communi illa lege, quæ omnia adhuc faciliora sunt, si quis cum Scoto probabiliter teneat, CHR I S T V M Dominum venturum, etiam si Adam non peccaret, tunc ergo Christus Dominus, & beata Virgo fuissent prædestinati ante præuisionem peccati originalis: Ergo non opus erat compræhensam fuisse Beatam Virginem in pacto, postea subsecutio cum primo patente. Vnde etiam in executione, ita potuit anima Beatæ Virginis à Deo sanctificari, vt prius natura quam contingeret & informatæ carnis infectam, gratia diuina perfunderetur.

Impugnant propositam sententiam alij Doctores asserentes, Beatam Virginem habuisse debitum contrahendi peccatum originale, licet re ipsa maculam nunquam contraxerit. §. 2.

Verum his non obstantibus non solum Doctores ex familia D. Thomæ, sed alij etiam ex Seraphico nostro ordine tenentes B. Virginem nõ contraxisse peccatum originale; omninõ dicendum esse affirmant B. Virginem in Adam peccasse, & oppositum erroneum esse, ita noster Corduba in tractatu de Conceptione, & Suarez 3 part. quest 27 disp 3. sect 2. & communiter omnes Thomistæ 3. parte quorum sententia probari potest in hunc modum.

Primò, quia D. Paulus ad Romanos 3. *Rom 3* Absolute dicit omnes peccasse in Adâ, & ideo indiguisse redemptione. Ergo nõ potest magis beata Virgo, ab vna quàm ab alia generali clausula excipi. Et idem vtramque exceptionem æquè falsam Augustinus reputat lib 2 de peccator. merit. cap. 20, 21 & 35. Et hoc planè conuincit locus Dni Pauli 2. ad Corinth. vbi sic argumentatur, *si vnus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt: Vbi necesse est vtramque partem distributionis æquè vniuersalem esse, sicut ergo certum est Christum mortuum esse pro Beata Virgine (alias non redemisset illam, quia per mortem nos redemit; ita certum est beatam Virginem fuisse mortuam saltem in Adamo; & eandem vim habent verba Pauli ad Corinth 15 sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes viuificantur. sicut ergo Beata Virgo in Christo vitam habuit, ita & in Adam fuit mortua, & similia sunt illa ad Roman 5. Sicut per vnus delictum in omnes homines in condemnationem, sic & per vnus iustitiam in omnes homines in iustificationem vitæ, quæ* *Rom 5*

Oooooo *testi-*

testimonia in hunc sensum, sæpè tractat August. de natura & gratia, cap. 40 & l. 6. contra Iulian. cap. 1. & 6. & l. 2. de peccator. merit. cap. 20. 29. & 35. & epist. 28. ad Hieronymum, & confirmatur, quia alias sequeretur Beatam Virginem non fuisse redemptam à Christo, neque eum fuisse pro illa mortuum: si enim B. Virgo fuit in illo modo exempta, in pacto, & in ipso Adamo etiam, si Deus nolisset Christum mori, nec redimere homines, nihilominus non esset in peccato concepta, nec indigeret redemptione, quia non peccauerat in Adamo. Ergò euident est, si ita fuisset exempta, de facto non fuisse redemptam, neq; Christum pro illa mortuum.

Rom. 5.
3. Cor. 5.
1. Timoth. 2.
D. August.

Secundò, ad idem vrgendo omnia supra dicta: Quia certum est, & omninò indubitatum apud Catholicos, Virginem à Christo fuisse redemptam, quia Christus fuit vniuersalis redemptor totius generis humani, & pro omnibus hominibus mortuus est, ad Romanos 5. 2. ad Corinth. 5. 1. ad Timoth. 2. & sæpè alias. Ab hac autem generali Scripturæ regula aliquem excipere, contra fidem esse, censet Augustinus libr. primo de peccat. merit. & remissione, cap. 27. & 28. & lib. 3. & cap. 3. & libr. 6. contra Iulianum cap. 8. Et videtur communis sensus Ecclesiæ, nam scriptura docet, totam humanam naturam, collapsam esse in Adamo, & per Christum esse instauratam, & ideo simpliciter mediator Dei, & hominum appellatur. At si beata Virgo, nec in se, nec in Adamo peccasset, nec debitum incurrendi peccatum in se, nec in Adamo contraxisset, redemptione non indigeret, quia redemptio vt minimum, iam quod non prærequirit, actualem captiuitatem prærequirit, tamen debitum veniendi in illam, vt saltem præseruado locus redemptioni detur.

Tertiò, quia si B. Virgo non dicam tantum in Adamo, sed & in se ipsa non habuisset debitum cõtrahendi peccatum, non fuisset in se ipsa redempta, sed in A-

damo: Nam eo modo indiget quis redemptione, quo captus est; ergo si B. Virgo nõ fuit captus in se, sed solum in Adamo solum fuisset redempta in illo, & non in se, & consequenter non indignuisset redemptione in se, sed in Adamo.

Quartò, quia Adam suscepit iustitiam originalem eo pacto, & lege, vt si in ea persisteret, communicaret illam Virgini. Igitur B. Virgo amisit gratiã & iustitiam in Adamo, atque adeo fuit in illo priuata gratia: Ergò peccauit in Adamo cum peccatum sit priuatio gratiæ, vel aliquid consequens ipsum.

Vltimò, quia mors corporalis Virginiæ fuit effectus peccati originalis Adæ, & debiti, quod Virgo habuit incurrendi tale peccatum; ergò saltem peccauit in Adamo: Consequentia est euident, & antecedens probatur ex Paulo ad Roman. 5. Si per vñ hominem peccatum in hñc mundum intrauit, & per peccatum mors, ita & in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt: Ergò nullus moritur nisi ratione peccati, vel vt sua morte satisfaciat pro aliis (quod est proprium Christi) vel quia peccatum aliquo modo ad ipsam pertinet. Vnde Diuus Augustinus lib. 4. contra duas Epistol. cap. 4. ait. Pati mortem sine meritis mortis de vno solo mediatore Catholica fides nouit, & hac ratione, caro Virginis dicitur caro peccati, quia ex vi suæ originis & in pœnam peccati fuit mortalis.

Rom. 4.

Referuntur Solutiones quibus Aduersariam partem tenentes, eludere possunt prædictas rationes. §. 3.

Duplicem viam ingredi possunt Catharinus, & Galatinus aliique eorum sectæ ad diluendas omnes præfatas rationes, quibus oppositam sententiam asseruimus: Nam primò dicere possunt in Deo esse scientiam futurorum, omninò infallibilem antecedenter ad determinationem suæ voluntatis, prout docet Suarez de scientia scilicet in opusculo de scientia Dei, cum ait De-

cuius.

Galat. lib. 7.
de Arcanis.

Scot. 3. diff. 2.
32. q. vnic.
Ostiber.

cuiuscumque contradictionis obiecta diuino, intellectu ante determinationem diuinæ voluntatis præcognouisse determinatam veritatem alterius partis. Secundò etiam supponere possunt; prout supponit Galatinus Christum Dominum fuisse primum omnium prædestinatorum, & prædestinationem eius causam fuisse prædestinationis omnium, etiam primi parentis, imò & Christum Dominum fuisse primum volutum inter omnia libere volita à Deo, prout docet Scotus 3. diff. 32. quæst. vnic. art. 3. quem sequuntur ipse Catherinus lib. 1. de eximia Christi prædestinatione, & alij permulti à me relati in disputationib. de Incarnatione. his enim principijs præsuppositis rectè aiunt hæc duo inter se coherere, & quod Beata Virgo, excepta fuerit in pacto cum Adamo, atque adeo quod nullo modo in eo peccauerit, & tamen quod id fuerit ex meritis Christi præuisis, seu præcognitis per prædictam scientiam antecedentem omnem determinationem diuinæ voluntatis; & præterea quia supposito, quòd Christus Dominus venturus esset, etiam si Adam non peccasset, rectè aiunt fieri potuisse, vt ex præuisis meritis Christi Mater eius fuerit excepta in prædicto pacto, quia nulla est repugnantia in eo, quòd Christus veniret; non ad expiationem peccati originalis (quòd tunc nullum esset) sed ad exaltandam naturam humanam, & promerendum illi varios effectus supernaturales inter quos alter fuit, quòd rætersi peccaturus esset Adà, & Deus habiturus cum illo prædictum pactum, in eo tamen excipièda esset B. Virgo. vnde ex his principijs sic diluere conantur prædictas rationes.

Ad primam respondent, quòd sicut verum est Christum Dominum verè mortuum esse pro Beata Virgine; ita etiam verum est Beatam Virginem mortuam fuisse quantum ex se, quia non solum debitum moriendi proximum, sed & mortem actualem peccati incurtisset, nisi ex præuisis meritis Christi Domini fuisset à

Deo præuenta, & excepta in prædicto pacto cum Adamo: nam secus tali exceptione, hoc ipsum quod erat indiuiduum naturæ humanæ, per feminalem rationem propagatum à primo parente necessariò haberet debitum peccandi in illo, & incurtendi in peccatum originale.

Ad secundam concessa maiori negare possent minorem, quia excellentior modus, redemptionis est præseruare non solum à peccato, sed & à debito incurtendi in illud, & præcauere non solum à peccato in se, sed etiam à peccato in alio.

Ad tertiam respondere possent, quòd sicut Dominus fundi, habet sibi obligatos fructus, antequam nascantur, & actu sint in se ipsis, potestq; tunc illos vendere, accepto pretio pro illis taliter, quòd secundum esse, quòd postea actu, & formaliter habituri sunt, in rerum natura nunquam sint debiti, vel obligati Domino fundi, sed emptori, qui dedit pretium pro illis: ita, inquiunt, potest Theologus ingeniose philosophari salua, & incolori fide, quòd B. Virgo, prout erat in suis parentibus, seu in quatum indiuiduum naturæ humanæ secundum rationem feminalem propagatum deberet peccare in Adamo, vt in sua radice, ab hoc tamè debito fuit excepta per beneficiũ, & priuilegium excipiès eam ab ea communi lege, & pacto cum Adamo; vnde nunquam fuit debitor peccati, sed solum Dei, & Christi filij eius: ad argumentũ ergo dicunt, quòd licet B. Virgo non solum in se per peccatum originale fuerit mortua, sed neque in Adamo per eius præuaricationem, adhuc tamen verè, & propriè in se ipsa fuit redempta per Christum, quatenus ex se cõtractura fuisset debitũ moriendi per peccatũ, imò & morte ipsam incurtuta, nisi beneficio exceptionis ab illa cõmuni lege, ex Christi meritis pæniretur.

Ad quartam respondere possent, quòd illud pactum Dei cum Adamo, duo includebat, in ordine ad posteros; alterum fauorabile, nimirum quòd persistente illo

Ooooo 2 in iusti-

In iustitia originali, ipsi essent illam habituri alterum odiosum, quatenus illo prauaricante omnes contracturi erant debitum incurrendi peccatum originale, immo & ipsum peccatum incursum. Beata ergo Virgo in illo pacto excepta fuit quantum ad odiosum, non quantum ad fauorabile: Et si obicitur qui nullo modo peccat, nec in se, nec in alio, non auferitur illi quod ab aliis remouetur propter peccatum, praesertim cum peccatum sit causa primitiua illius: si ergo Beata Virgo non peccauit in radice neque in se. Ergo ab illa non iuste remouetur iustitia originalis in Conceptione sua, quae ab aliis propter peccatum remota fuit. Respondent, quod si fuisset aliqua creatura, quae ex sui natura non peccasset in Adam, ab illa non fuisset remota originalis iustitia. Beata autem Virgo quamuis non peccauerit in Adam, nec in se contraxerit peccatum originale, quia tamen id non conuenit ei ex sua natura, sed ex priuilegio prout in eo solo priuilegiari, & non in negatione carentiae iustitiae originalis.

Ad vitiam quidam dixerunt, mortem corporalem in Virgine fuisse ex conditione naturae non ex peccato primi parentis, nec inconuenit inquit, quod ab illa generali lege Diui Pauli docentis, mortem in omnibus esse effectum peccati; Excipere beatam Virginem, sicut excipitur ab aliis vniuersalibus propositionibus eiusdem Diui Pauli, quibus docet omnes prauaricatores exiisse, & omnes nasci filios irae. Secundo respondent quod in beata Virgine, misericordia & veritas obuiauerunt sibi: Nam Deus erga illam misericordiam exercuit praeseruando & excipiendo illam, à lege contrahendi peccatum originale, iustitiae etiam virginitatem in illam portexit inferendo ei mortem corporalem propter peccatum primi parentis, à quo per seminalem rationem ipsa procedit. Actandem Diuus Augustinus libr. 11. de Ciuit. Dei cap. 4. Quarens quare qui liberantur per

Do. August.

Passionem Christi ab originali peccato non maneat liberi à morte temporali, respondet id factum fuisse ad firmandam magis veritatem fidei, de resurrectione generali iustorum in gloria; nam si homines iusti essent immortales, nimium euacuaretur fides in praedictis mysteriis, hanc ergo responsonem cui placuerit, poterit praesenti instituto accommodare.

Impugnatur ab alijs Doctoribus supra tradita doctrina, simulq; enervantur euasiones omnes, ex illa deductae. §. 4.

Verum licet omnia praedicta §. praecedenti quandam veritatis speciem praese ferre videantur; solidiorem tamen doctrinam alij (vt sibi visum est) amplectentes asserunt nihil profus derogare immaculae Virginis Conceptioni, nec eximiae eius puritati ac sanctitati, quod in Adamo peccauerit & debitum incurrendi peccatum originale in illo, imò & in se ipsa contraxerit, quia hoc non est ipsam pro aliquo instanti etiam rationis in se habuisse maculam peccati, sed solum primum eius Parentem peccasse, in quo tanquam in capite, naturali & morali ipsa continebatur. Ex quo prima ratio in hunc modum instaurari potest ad firmandam hanc sententiam, quia ex fide constat primum Parentem constitutum esse à Deo, caput naturale & morale futurae filiorum: Ergo cum nec ex sacra Scriptura; nec ex Patribus constet exceptio Beatae Virginis, quantum ad hoc quod est respicere primum parentem, vt caput morale nulla ratione negari potest ipsam in Adam peccauisse, patet consequentia, quia peccauisse in Adam nihil aliud est quam quod ipse peccauerit, in quo tanquam in capite morali continebatur beata Virgo.

Secundo quia quicquid sit de duplici illa controuersia Theologica, an detur in

Deo

Deo prædicta scientia futurorum, quam quidam mediam appellat, & an Christus sit primum volitum inter omnia volita liberè à Deo volita, & an tandem venturus esset in mundum Adam non peccante ex vi decreti quo defacto venit, quicquid inquam sit de his difficultatibus de quibus suis locis Deo auspice longum texemus sermonem nulla ratione potest saluari fuisse redemptam per Christum, & emptam pretioso sanguine illius. nam ad veram, & propriam redemptionem necessario requiritur, vel captivitas, vel periculum captivitatis, aut debitum in se vel in alio incurrendi captivitatem; alias sanguis oblati à Christo, nec haberet rationem pretij nec solutionis, quia ubi nulla inuenitur ratio debiti. nullo pacto locum habere potest, ratio solutionis atque adeo neque redemptionis cum omnis redemptio essentialiter sit solutio alicuius pretij. Idque adhuc corroborari potest retorquendo simile illud, quod adducunt Doctores oppositæ sententiæ de Ancilla vendita, quia si quis postea redimeret mulierem illam captivam prægnantem à servitute, non diceretur proprie redimere primogenitum eius nasciturum, quamvis verum sit quod partus sequatur ventrem, et docent iurisperiti; quia reuera talis primogenitus per se nasceretur liber, ex vi prioris pacti, atque adeo non indigeret redemptione alicuius: igitur si Beata Virgo fuit exempta in pacto cum Adamo vere non indiguit redemptione Christi: quod tamen dicere est manifesta hæresis.

Tertio quia cum Deus voluit dare iustitiam Adamo, & in eo toti illius posteritati, etiam voluit ut ad Virginem derivaretur, non enim decebat Virginem excludi à dono totius naturæ. Igitur sicut in Adam iniustitia perseverasset, eam offeruisset Virgini: ita & peccando eam perdidit Virgini amisit ergo iustitiam in Adamo, atque adeo in ipso peccavit ad modum supra explicatum.

Qua ratione dilui possint Argumenta initio huius difficultatis proposita. §. 5

AD Primum concedo illam exceptionem Virginis in pacto cum Adamo absolute, & simpliciter, & fuisse possibilem ut recte probat Argumentum: quia Deus de Potentia absoluta potuisset id fecisse independentem à redemptione Christi. Nego tamen non solum id factum esse, sed nec possibile fieri stante salva, & incolumi veritate fidei, quod redempta fuerit per Christum, ut ex dictis præcedentibus satis constat.

Ad secundum Respondeo, quod si de facto per merita Christi, prævisa fuisset Beata Virgo, illo modo excepta in pacto cum Adamo, recepisset quidem beneficium maius, vel æquivalens redemptioni, non tamen recepisset beneficium redemptionis nec instantia allata in simili illo adducto quicquam prodest. Nam filius ille existens in ventre matris, quæ serva erat debitum habebat incurrendi servitutem, & sic exceptio illius quando vendita est mater rationem potuit habere redemptionis, cum vere ille præferret in periculo & debito incurrendi captivitatem, in opposita autem sententia, cum nunquam Virgo habuerit in se, nec in Adamo debitum incurrendi peccati captivitatem non potest proprie respectu illius locum habere redemptio.

Ad Tertium ex Concilio Tridentino respondeo, ibi solum esse sermonem de lege vniuersali actualis contractionis peccati originalis in qua, inquit, Tridentinum nõ esse suæ mentis velle includere virginem. Quare illam excipere, à contractione peccati originalis pium est, tunc tamen à contrahendo debito in se, vel in Adamo incurrendi peccatum, quia huiusmodi debitum formaliter loquendo nihil aliud est quam infirmitas, vel impotentia vitandi contractionem culpæ, seu necessitas contrahendi illam inducta per voluntatem Primi Parentis, in qua Virginis voluntas sicut & reliquo-

rum continebatur necessitas in qua contrahendi ad modum cuiusdam passionis, quæ oritur ex natura, ut ab Adamo propagata per feminalem rationem: cum ergo Beata Virgo habuerit naturam hoc modo propagatam, ut fides docet, consequens est, non solum in Adamo, sed & in se ipsa habuisse prædictum debitum incurrendi peccatum originale, non tamen illud incurrisse ex gratia Christi illam præseruante ad confirmationem tandem satis patet ex dictis ad secundum. solum enim probat illum modum exceptionis possibilem, non tamen de facto ita extitisse. Atque ex his omnibus, quæ in perlongo huius duplicis Homiliæ discursu diximus, manifestè satis inferri puto sententiam asserentem, B. Virginem fuisse ab originali præseruatam, esse magis conformem sacre scripturæ, sacris Conciliis, Pontificum responsis, Ecclesiæ auctoritati, sanctis Patribus, Scolasticis, Theologis, Iurisperitis, Doctoribus nec non Iuri Canonico, & ciuili. Quæ quidem, an sufficientia præbeant fundamenta, ex quibus possit moueri Ecclesia ad eam definiendam, Ecclesiæ esto iudicium.

Meo quidem non requiritur semper ad veritatis alicuius definitionem, expressa reuelatio ab ipsa definitione distincta, sed interdum sufficit implicita reuelatio, ut patet ex libris quibusdam, de quibus dubitatur, essentne Canonici, quos tamen Ecclesia definiuit esse Canonicos, ut constat ex Concilio Tridentino. Unde non dubito, quin si proposita controuersia definienda foret ab Ecclesia, nostra sententia tanquam de fide definiretur, quia nunquam Ecclesia id, quod antea reputauit minus probabile, postea determinauit esse de fide, immo è contrario accidit, ut constat de habitibus infusis, quos in Concilio Vientiensi probabilius iudicauit dari, & postea in Tridentino c. 7. & Can. 11. definiuit dari, ita ut illos negare esset erroneum. At Ecclesia Romana iudicat nostram sententiam probabiliorē, cum tantopere illi faueat, ut apparet ex Sixto Quarto in prædicta Extrauaganti, *Græue nimis*. Vbi vocat conceptionem Virginis immaculatam, & indulgentiis inuitat ad celebrationem illius.

*Hæc, & omnia mea, iudicio Ecclesiæ Catholice Romanæ libenter
subijcio, paratus si quid eius doctrine minimo apice aduersum
quoquomodo scriptum sit, corrigere, emendare, ab-
radere ac penitus abolere.*

Laus & gloria Deo Trino & Vni, Christi Domini humani-
tati, B. Virg. Mariæ eius Genitrici, ac D. Iosepho cha-
rissimo eius sponso.

INDEX